

İKİ ÖLÜM ARASINDA**Erdal NOYAN**

Zehir gözlerin sebep panzehir gönder bana
Veya gündüz değil de geceleyin gel bana

Mehtap da uyur belki yıldızlar sabah sanır
Zaman lekelenmemiş gizemini kuşanır

Mekânım hırçın dağın güneş bilmez vadisi
Bulut üstünde bekler aşkı rüya perisi

Gözlerime tedbiren kalbini göster önce
Sonra boya beyaza siyahımı gönlünce

Biliyorum gelmezsin gitmiyorsun da ama
İki ölüm arasında oynuyorsun daima.

MUHACİR

Bir anı solgun sayfalarda
Uyandırır eski düşleri

Döner yaralı kırsığa aşk
Kanar kül rengi sönüşleri

Yanardı mehtap eleminden
Evler örtmese ölüşleri

Hasat mevsiminde azizem
Muhacir eyler dönüşleri.

BİHABER**Azade TURAP**

Ne yaşar, ne ölür, ne us'lanırım
Geçiyor günlerim benden habersiz
Ansızın toprağa gör yaslanırım
Duyarsın giderim senden habersiz

Çıkmıyor yollarım semt sokağına
Batmışım bir kere yar batağına
Kargalar konarken gül otağına
Bülbülün dalı yok gülden habersiz

İncitme duymasın vefasız yâre
Ağyarda bulunmaz bu derde çare
Ölmedi sürünür can pare pare
Yaşıyor bir garip tenden habersiz

Efkâra zaman yok tutsak dertlere
Eşgalim çizilir yalan kentlere
Aldırma nalüzüm yosma fertlere
Yanıyor gençliğin dünden habersiz

Davamı çağlara eylerken azık
Kahretme bu kadar nolur yazık
Dediler o gönlün akortu bozuk
Vuruyor mızrabım telden habersiz

Yoklukla hemhaldır gece yoldaşım
Kelime arkadaş hece sırdaşım
Menzile ererken nice gardaşım
Yolunu ararım yönden habersiz

Gözlerin gönlümü katleden zalim
Anlatsam anlamaz toz duman halim
Onurlu tek dostum turabdır yârim
Kapanır gözlerin Kün'den habersiz

Yıktın be dağ gibi yıktın eri de
Anladım gençliğim kaldı geride
Söyleyim gelmişken lafın yeri de
Azade bu günden dünden habersiz